

De zeven bloedstortingen van Jezus Christus

Isaac Ambrosius

“Waarom zijt gij rood aan Uw gewaad en uw klederen als van één, die in de wijnpers treedt?”

Jesaja 63:2

Nummer 01 - 97

Uitgave Stichting De Tabernakel

De zeven bloedstortingen van Jezus Christus

"Waarom zijt gij rood aan Uw gewaad en uw klederen als van één, die in de wijnpers treedt?"

Jesaja 63:2

O mijn Zaligmaker, waarom bent U rood aan Uw gewaad, en waarom zijn Uw klederen als iemand die in de wijnpers treedt? Het is Uw dierbaar bloed, dat deze kleur eraan gegeven heeft. Ja, een kleur die ontstaan is doordat het kleed dikwijls in de wijnpers gedoopt is, zodat wij de kleur des te beter mogen zien. Laat ons dan de tijden onderscheiden, wanneer Zijn bloed voor ons vergoten werd. Zesmaal, zegt een hedendaagse schrijver. Zevenmaal, zegt Bernardus, heeft Christus Zijn bloed voor ons gestort.

De **eerste** keer gebeurde het bij Zijn besnijdenis, toen aan Hem Zijn naam Jezus gegeven werd; zoals Hij ook door de engel genaamd werd voordat Hij in het lichaam ontvangen was. En was dit zonder verborgenheid? Neen, want door het vergieten van Zijn bloed, zou Hij onze Jezus, en onze Zaligmaker zijn. O gezegende Jezus! Hoe bereidwillig bent U tot de offerande? Nog maar acht dagen oud, en dan al Uw bloed te storten voor de behoudenis van onze zielen? Hier gaat het over een vroege pijniging. Dit bloed werd dus ten eerste gestort bij Zijn besnijdenis, en wij kunnen ons gemakkelijk inbeelden, dat dat geen kleine smart geweest is, toen men met een scherpe steen in Zijn vlees sneed. Daarom riep Zipporah het ook uit tegen Mozes: *"Voorwaar, gij zijt mij een bloedbruidegom."* Wat een liefde is het dat Christus, nog maar net geboren, Zijn bloed zo vroeg zou storten. Maar het was al om onzentwille, en om de behoudenis van onze ziel.

Hier zagen we één ader geopend, maar bij Zijn **tweede bloedstorting** is er niet één, maar zijn al de aders van Zijn lichaam aan het bloeden geraakt. En dit was tijdens Zijn lijden in de hof van Gethsemané, toen Hij in een zware strijd verkeerde, en Zijn zweet gelijk grote druppelen bloeds op de aarde afliepen. Hier is het voorwaar een afdrijvende en zuiverende drank, daar uit heel Zijn lichaam zweet als druppelen bloeds wordt afgetapt. U ziet, dat Zijn hele lichaam tegelijk aan het zweten en bloeden geraakt. Wij hadden de hoogste koorts, en Hij is het die zweette en bloedde om ons de gezondheid te geven. Hebt u ooit van een dergelijk hulpmiddel gehoord? Wij ellendige mensen lagen ziek van zonden, en Christus onze Heiland reinigt ons door zweet, gelijk druppelen bloeds die op de aarde afliepen. Hier is een wonder, geen geweld wordt Hem aangedaan, geen arbeid hoeft Hij te doen. Ook is Hij buiten in de open lucht, en Hij ligt op de koele aarde. En of dit allemaal nog niet genoeg is om Hem van het zweten af te houden, de nacht is koud. Ja het was zo koud, dat veel geharde soldaten zelfs binnen een vuur moesten hebben, en ondanks dit alles, toch zweette de Heere Jezus. En hoe zweette Hij? Het is geen flauw zweet, maar grote druppelen, en dat zoveel, en zo geweldig, zodat zij niet alleen door Zijn huid, maar ook door Zijn klederen heendrongen, en afliepen op de aarde in een grote overvloed. Zweet dat bestaat uit bloed, doet al het verstand zwijgen. Ja zegt Hilarius, het is tegen de natuur in bloed te zweten; en toch gaat de God van de natuur zo ver dat Hij in een koude nacht, zonder hitte, en zonder wonden bloedt. Kijk eens naar Zijn hele lichaam dat met een karmozijnen dauw besprengt is. Zelfs de aderen en de poriën, niet verwachtende de verwoedheid van de pijnigers, storten zeer snel uit, een stroom van bloed. O vuile zonden! Die niet dan door zulk een bad en waswater gereinigd kunnen worden! Hoe? Moeten onze gulzigheden dan zo door onze Heiland uitgezweet worden? Ja, zegt Bernardus, wij zondigen en onze Zaligmaker weent erom. En dat niet alleen met Zijn twee ogen, maar met al de delen van Zijn lichaam. En waarom toch? Opdat het lichaam van Zijn Kerk gezuiverd mocht worden door de tranen van Zijn ganse lichaam. Komt dan, gij kinderen van Adam, en aanschouwt uw Verlosser in deze droevige stand! Diegenen, die hun vrienden in doodsnood of gevaar komen bezoeken letten meestal op hun lichaam, en geven acht op de kleur van hun gezicht, en op andere omstandigheden van hun lichaam. Zeg mij, u die in uw overpeinzingen de gedaante van uw Heiland beschouwt. Wat denkt u als u Hem in zulke wonderlijke, vreemde en dodelijke tekenen ziet? Ons zweet is meestal op ons gezicht of op ons voorhoofd. Maar onze Zaligmaker zweet over Zijn gehele lichaam. En hoe mismakend was dan Zijn aangezicht, toen het met druppelen bedekt was. En dan niet met druppelen van waterig zweet, maar van scharlaken rood bloed. O mijn harten! Hoe kan het dat u niet in duizend stukken barst? O mijn geliefde, wel terecht mogen hierover onze ogen wel tranen storten, daar Zijn aderen haar bloed voor ons gestort hebben.

Maar hier is een **derde storting** van bloed, en dit was zoals Bernardus zegt: Het trekken en knijpen van Zijn heilige wangen. Hiervan geeft de profeet getuigenis: *"Ik geef Mijn rug degene die Mij slaan, en Mijn wangen degene die Mij het haar uitplukken."* Of Zijn wangen opengescheurd zijn, of zijn baard uitgeplukt werd, sommigen zijn hierin verschillend van gevoelen. Bernardus meent dat beiden waar zijn, hoe of wij het ook verstaan. Het is waarschijnlijk dat geen van beide zonder bloedstoring konden geschieden. En nu dunkt mij, dat ik dat aangezicht, van de meesten van de Joden bespogen zie, en dat niet zonder enige wreedheid. Want in de volgende vertoning zetten zij hun vuisten aan het werk. En opdat zij dit met meer genoegen zouden doen, bedekken zij Hem eerst en slaan Hem dan op Zijn aangezicht. Zo verzoeken zij Hem te profeteren: *"Wie is het die u geslagen heeft."* En evenwel (alsof de wittigheid van hun speeksel en de blauwigheid van hun vuistslagen geen kleur genoeg hadden veroorzaakt), zo verven zij Zijn roodachtig gelaat nog in een bloedrode kleur. Hiervoor knijpen zij in Zijn wangen, en plukken aan Zijn haar met hun vingers, waardoor er stromen en strepen van bloed langs Zijn wangen lopen, en aan Zijn kin neerdruppelen tot op Zijn onderste klederen.

O wat een zoet gezicht van onze Zaligmaker! Wat hebt U met dit Uw lijden anders voor dan te zeggen, dat indien ooit schande ons aangezicht overdekt om Uwentwil, dat wij dan gedenken hoe het bloed en het zweet Uw aangezicht overdekt heeft om onzentwille.

Maar er is nog een **vierde bloedstorting** te overdenken, namelijk, toen Hij gekroond werd. De vuistslagen hebben geen bloed genoeg uit Zijn aangezicht gehaald, en daarom moeten de doornen meer bloed uit Zijn hoofd halen. Men vlecht een kroon, om die te dragen op Zijn hoofd en om daarmee te zegepralen. Maar het is niet tot een zegepraal alleen, maar vooral tot pijniging. Het is een kroon van takken, versiert met doornen en met druppelen bloeds inplaats van edele gesteenten. O Jezus! Is dat de spiegel van Uw zalving, en is die rietstok Uw scepter, zijn die doornen Uw kroon, en is dat purper in bloed geverfd, Uw koninklijk gewaad? O ondankbaar volk, hetwelk zo bevochtigd met Zijn bloed, niets anders dan distelen en doornen voortbrengt om Hem te kronen! Maar waarom dan doornen om Zijn tedere hoofd te verwonden? En nu is het zo, dat zij niet alleen Zijn hoofd daarmee bestoken, maar nadat zij die kroon opgezet hadden, slaan zij met een rietstok op Zijn gezegende hoofd om de kroon beter vast te maken. Zie hier de doornen, die sterker en groter zijn dan die van ons, om zo gemakkelijker door Zijn schedel te dringen. O bedenk dan hoeveel stromen bloeds er gevloeid hebben, toen al die scherpe prikkels daarin gedrukt werden. Niet minder dan golven van bloed regenden op Zijn hals, op Zijn aangezicht, en op Zijn schouders; en dit alles om ons te maken ledematen van dat hoofd, daarom bloedt Zijn hoofd op deze wijze op al Zijn ledematen.

En Zijn hoofdader geopend zijnde, is er een **vijfde bloedstorting** uit Zijn lichaam gevloeid. Dit geschiedde door de roeden waarmee de onbarmhartige beulen bloed uit de rug van de Heiland haalden. En is hier dan geen stof voor onze overdenking. Gedenk, bid ik u, hoe ruw en ongebonden de beulen zijn, die onze Heiland van Zijn klederen ontdeden, en vervolgens Zijn heilige lichaam aan een pilaar vastbonden. Hij staat vast aan de pilaar, zonder dat enige vrienden Hem troosten, en zonder dat enig oog zich over Hem ontfermt. En terwijl zij Hem geselen en hun slagen steeds maar weer verdubbelen en vernieuwen, is het net alsof zij niet één druppel bloed in Zijn lichaam laten willen.

Maar waar is het recht en de gerechtigheid in dit alles? Mozes beval in Zijn Wet dat men de misdadigers met roeden zou slaan: *"En het zal geschieden, indien de onrechtvaardige slagen verdiend heeft, dat de rechter hem zal doen nedervallen, en hem doen slaan in zijne tegenwoordigheid, nadat het voor zijn onrechtvaardigheid genoeg zal zijn in getal."* Welk getal? *"Met veertig slagen zal hij hem doen slaan. Hij zal er niet toe doen; opdat niet misschien zo hij voortvoer hem daarboven met meer slagen te doen slaan, uw broeder dan voor uw ogen verachtelijk gehouden worden."* Op deze wijze werden dus de Joden gebonden aan de wet, maar de heidenen werden niet door deze wet verplicht, nog met medelijden bezet. Zij gaan dit getal dan ook ver te boven. Ik heb gelezen dat Hij niet minder dan 5400 slagen ontving. Hetgeen zo wij deze volgende dingen bedenken, niet geheel onwaarschijnlijk is.

Ten eerste, als we de wet van het slaan beschouwen die de heidenen hadden, waarbij een schuldige van iedere soldaat hoofd voor hoofd geslagen zou worden, een persoon met staven, en een slaaf met roeden.

Ten tweede; de reden van deze wet, namelijk, dat het lichaam van degene die gekruisigd moest worden, mismaakt moest zijn; opdat de naaktheid van zijn persoon bij de toeschouwers geen oneerlijke gedachten mocht verwekken.

Ten derde; het voornemen van Pilatus, die Zijn leven door deze grote wreedheid tegen Hem gepleegd, hoopte te verschonen.

Ten vierde. De grote zorg en spoed die de priesters gebruikten in het dragen van het kruis, omdat Christus niet mocht sterven voordat Hij gekruisigd was. Elk van deze redenen geeft te kennen, een onredelijk geselen, hetwelk onze Zaligmaker geleden heeft. Maar (O vreugde der engelen en heerlijkheid der heiligen!) wie heeft U zo geschonden? Wie heeft U met zoveel bloedige vuistslagen ontreinigd? Voorwaar het waren niet Uw zonden, maar de mijne, die U zulk een opspraak en laster toebrachten. Het was liefde en barmhartigheid die U omringden, want ik had behoren te lijden, maar om dit te voorkomen beweegt U nu Uw barmhartigheid, en zo neemt gij op U al de ellende. Maar dit alles bevredigt de Joden niet. "*Ziet de mens*", zei Pilatus tot hen, toen hij gedacht had hun toorn te stillen door dat vreselijke gezicht. Maar dit heeft hen geenszins bewogen, alhoewel de steenrotsen kort daarna bewogen en in stukken daverden.

Beschouw dan nu de **zesde bloedstorting**, toen Zijn handen en voeten met nagels doorboort werden. Hij droeg op Zijn schouders een zwaar en gewichtig kruis van vijftien voeten lang. Hetwelk dan ook een flinke wonde veroorzaakt heeft. Maar om maar over te slaan hetgeen twijfelachtig is, hier is dat vreselijke lijden. Nu komen de barbaarse en onmenselijke beulen, en nu beginnen zij die handen los te maken die aan een paal gebonden waren, om dezelve te binden aan een nog vreselijker paal. Het kruis. Daarna trekken zij Zijn klederen uit, die stijf stonden van het gestolde bloed, en die zo vast gebakken waren aan Zijn gemartelde rug, dat zij klederen en huid tegelijk afrukten. Ja, nog meer. (En hoe kan ik het zeggen zonder tranen om de zonden) Het kruis is bereid, en niets ontbreekt er meer aan, dan een maat voor de gaten. Daarom leggen zij Hem daarop, en hoewel het indruksel van Zijn bloed hun de goede lengte geeft, nochtans nemen zij willens en wetens de maat langer, opdat zij Hem alzo aan het kruis mogen rekken en radbraken, totdat zij al Zijn beenderen tellen konden. En als alles klaar is, dan worden Zijn handen en voeten doorgraven, van welke wonden David de grootheid voorzegde met deze woorden: "*Zij hebben Mijn handen en Mijn voeten doorgraven.*" O wat een smartelijke pijn is dit, daar al de zwaarte van Zijn lichaam aan vier plumpe nagelen moet hangen, en dat deze geslagen worden, niet in de minst gevoelige gedeelten, maar door Zijn handen en voeten, de allergevoeligste delen. En, om nu zo voor een korte tijd te hangen was misschien nog enigzins verdragelijk, maar zo hangt Hij, totdat Hij sterft. En hoe langer of Hij zo hangt, hoe groter Zijn wonden worden, en Zijn pijn smartelijker. En nu mijn broeders, aanschouwt het, en ziet of er een smart is gelijk aan deze smart die Hem aangedaan is. Helaas, wat zien we anders aan Hem dan bloedende wonden, gekneusde schouders, een gezeselde en doorploegde rug, en doorgraven handen en voeten? Doorgraven zeg ik? Niet met kleine spelden, maar met plumpe grote nagelen; en hoe is dan het bloed van die handen en voeten die zo doorgraven waren gevloeid? O, Ik ben de Roos van Saron, wordt waarachtig van Christus gezegd. Bezie, zegt Bernardus Zijn beide handen en u zult Rozen zien in beide handen. Bezie Zijn voeten en u zult rozen zien aan beide voeten. Met één woord beschouwt; Zijn gehele lichaam is overal roosachtig en rood van bloed.

Kunnen wij nog verder gaan? Ja, na al deze stromen van bloed is hier **nog een bloedstorting**. Want na Zijn dood heeft één van de krijgsknechten zijn zijde doorstoken met een speer, en terstond kwam er bloed en water uit. Men zegt dat de soldaat die deze speerstoot gaf, slechtziende was. Maar het bloed van onze Heiland dat op zijn ogen terecht kwam, heeft hem ziende gemaakt, en zo is hij bekeerd geworden en zelfs bisschop en martelaar. Een vreemde genezing is het waarvoor de dokter bloeden moet. Maar zo vol van kracht was dit bloed, zodat wij allen daardoor zalig zijn. En nochtans, o Zaligmaker! Waarom hebt u ons zoveel stromen bloeds doen toevloeien? Eén druppel was genoeg geweest voor de wereld, maar Uw liefde is zonder mate. De dokters zijn meestal ruim met het bloed van anderen te laten vloeien, maar zuinig met hun eigen bloed. Hier is het zo niet. Want in plaats van de arm van de patiënt, is het de zijde van de dokter die bloedt. In plaats van een spuit is het hier een speer, en dat in de hand van een blinde dokter. Nochtans zo blind als hij was, zo goed weet hij Zijn hartader te treffen. Dat hart in hetwelk nooit bedrog gewoond heeft. Ziet hoe daar bloed en water uitstroomt voor onze zonden. Hier is de Fontein, en het begin van onze gelukzaligheid. O poort des hemels! O venster van het paradijs! O plaats des toevluchts! O kasteel van sterkte! O heiligdom der rechtvaardigen! O bloeiend bed van de Bruid van Salomo! Wie wordt met de vloed van deze stroom niet ingenomen? Mij dunkt dat ik het bloed nog uit Zijn zijde zie lopen, eerlijker en voller dan die zoete gouden stromen die uit Eden lopen om de gehele wereld te bevochtigen. Maar is het Zijns harten bloed? Hoe? Houdt Hij niets geheels, noch buiten, noch binnen in Hem? Zijn apostelen zijn in de hof verstrooid, Zijn klederen aan het kruis, Zijn bloed waar al niet? Zijn huid hebben zij met haar roeden opengehaald. Zijn oren met haar lasteringen. Zijn rug met haar voren, Zijn handen en voeten met haar nagelen, en willen zij nu ook nog dat Zijn hart met een speer doorstoken

wordt? Wat een wonderlijke zaak is dit, dat Hij na al dit lijden nog een wonde meer moet hebben. Wel Heere Jezus wat beduidt deze open wonde in U? Wat wordt er met deze vloed en rivier van Uw hartenbloed bedoeld? O ik ben het die zondigde, en om de zonden weg te wassen, vloeit uit Zijn hart water en bloed in overvloed.

Zie hier de zeven bloedstortingen van onze Heiland. De eerste in Zijn besnijdenis, de tweede in de hof, de andere toen zij uit Zijn wangen het haar plukten, Zijn hoof kroonden, Zijn rug doorploegden, Zijn handen en voeten doornagelden, Zijn zijde geopend werd met een speer waar bloed en water uitgekomen is.

En worden onze zonden dan aldus gereinigd? Heere in wat voor een ellendige staat liggen wij, dat Christus onze Zaligmaker dit alles om onzentwille moest lijden? Waren onze zonden oneindig, waarvoor niemand kon voldoen dan onze oneindige God? Waren onze zonden niet als het zand dat aan de oever van de zee is, om welke te bedekken men een zee van bloed nodig was. Gewisselijk dit is een beweegreden om nuttigheid te halen uit onze belijdenis van onze menigvuldige zonden. Heere wij hebben gezondigd, wij hebben zwaar gezondigd, en met een geweldige hand, en wat staat ons nu anders te doen, dan dat wij nooit ophouden met wenen, roepen, bidden, smeken, totdat wij onze vergiffenis verzegeld krijgen in het bloed van Christus. O mijn geliefden, laat mij u bidden om Christus wille, om Zijns bloeds wille, om Zijns doods wille, dat u toch berouw wilt hebben van uw zonden, die Hem deze verschrikkingen hebben aangedaan Tot dat einde zal ik u bidden dat u uw boete als volgt aanstelt: Ten eerste (na belijdenis van uw menigvuldige zonden) aanschouwt Hem die u doorstoken hebt, en op uw bedenking vermoedende dat Hij voor u ligt, weent, en weent over Hem, wie u vanwege uw zonden in Zijn bloed gewenteld ziet. Zo zal het zijn met het huis Davids: *"Over het huis Davids (zegt God) en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik uitstorten de Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Hem aanschouwen Dien zij doorstoken hebben, en zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enigen Zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene. Ten dien dage zal te Jeruzalem de rouwklage groot zijn, gelijk de rouwklage van Hadadrimmon, in het dal van Megiddon.* Aanschouwt Hem dan die gij doorstoken hebt, en rouwklaagt voor Hem, of rouwklaagt over Hem als met de rouwklage over een enige Zoon. Ja weest over Hem bedroefd, of kermt bitterlijk over Hem, als over een eerstgeborene. Is het niet hoog tijd, dunkt u? En ziet u niet hoe ieder deel van onze Zaligmaker voor uw ogen bloedt. Zijn hoofd bloedt, Zijn aangezicht bloedt. Zijn armen bloeden, Zijn handen bloeden, Zijn hart bloedt, Zijn rug bloedt, Zijn buik bloedt, Zijn dijen bloeden, Zijn benen bloeden, Zijn voeten bloeden. En wat is de oorzaak van al deze bloedstortingen? Zijn het niet onze zonden? O dat wij deze dag, om deze oorzaak een grote rouwklage wilden maken, gelijk de rouwklage van Hadadrimmon in het dal van Megiddon! O weent, of zo u om Hem niet wilt wenen, weent nochtans om uzelf, en om uw vreselijke zonden: Helaas! hebt u geen reden? Uw zonden hebben Hem vermoord, en uw handen zijn door uw zonden in Zijn bloed geverfd.

Ten tweede laat het hier niet bij blijven, maar als u gerouwklaagd en geweend hebt over uw Zaligmaker, haat dan die zonden die dit onheil aan uw Zaligmaker veroorzaakt hebben; en opdat u dit krachtig mag doen, zend dan uw gedachten van verre en beschouwt uw Zaligmaker in Zijn besnijdenis, in de hof, en volgt Hem dan wat verder. Aanschouwt de tranen in Zijn ogen, en het gestolde bloed hetwelk van Hem kwam toen het haar uit Zijn wangen geplukt werd. Zijn hoofd gekroond, Zijn rug gegeseld, Zijn handen en voeten doornageld, en Zijn zijde geopend werd. En dan, o dan ziet u of u nog steeds de zonden kunt beminnen die al deze boosheid bedreven hebben. Beminnen zei ik? Nee (zo u enig deel aan Christus hebt) ik hoop dat u zich veel eerder aan uw zonden zult wreken. Liever zal iedereen zeggen: O mijn hovaardij, en mijn hardnekkigheid, en mijn ongebondenheid, en mijn onreinigheid, en mijn dronkenschap. Deze zijn geweest de nagelen, en de roeden, en de speer die het bloed uit mijn Zaligmaker haalden. Daarom laat ik mij gedurig wreken aan dit mijn hovaardig, hardnekkig, en wederspanning hart; en laat mij altijd een walg hebben van mijn zonden, omdat ze al deze droefheid aan mijn Zaligmaker toegebracht hebben.

En is het volgende niet algemeen onder de mensen? Zo iemand uw vader of geliefde vriend zou vermoorden, die u hoog acht en eert, zou u de moordenaar onder uw ogen kunnen verdragen, of hem in uw gezelschap toelaten? Ja zou u niet op hem vergramd zijn? Zou u hem niet voor de rechtbank slepen. En als u de beul mocht wezen, zou u hem dan niet een pijnlijke dood aandoen, en telkens uitroepen: U bent de oorzaak van mijns vaders dood, u bent de oorzaak van mijns vaders dood! En is het hart van een

mens zo verbitterd tegen degene die maar zijn vriend of vader vermoord heeft? O wat behoorden dan onze harten met een oneindige verbolgenheid ingenomen te zijn, niet tegen de mens, maar tegen de zonde die het dierbaar bloed van uw Vader, uw Heere, uw God, uw Koning, uw Heiland vergoten heeft? O volgt dan deze zonde met een getier en geroep na, brengt ze voor de rechtbank, en stelt ze voor de vierschaar van de grote Rechter des hemels, en roept het uit: "Gerechtigheid Heere, gerechtigheid tegen deze mijn zonden; deze zonden hebben mijn Heiland gedood, Heere doodt dezelve; deze zonden hebben mijn Zaligmaker gekruisigd, kruisigt dezelve." Wel wilt ze zo op de hielen zitten, en nooit verlaten, totdat u ziet (zo het mogelijk is) dat deze zonden uitbloeden, en denkt dan nooit dat u genoeg gedaan heeft, maar geeft uw verdorvenheden nog een duw meer. Belijdt uw zonden nog éénmaal, en zegt: "Heere deze hovaardij, en deze hardnekkigheid, en deze ongebondenheid des harten, deze zijn het die mijn Zaligmaker gedood hebben, en ik wil mij aan haar wreken."

En ten derde, wilt het ook hier niet bij laten steken. Maar als u getreurd hebt om uw zonden, en u aan haar gewroken hebt, werpt ze dan allemaal op Jezus Christus. Ontlast uw eigen ziel daarvan, en wentel uw zorgen op Hem die voor u allen zorgt. Gewis, daar is geen ander middel om u schoon te wassen van uw zonden dan alleen door het bloed van Christus.

En hoe moet u het anders toe-eigenen dan door het geloof?

Nu dan, in de laatste plaats: Heb geloof. Spoelt uw ziel af in het bloed van dit onbevleete Lam, en al bent u vuil en besmet, nochtans zal (buiten twijfel) het bloed van Jezus Christus u reinigen van alle zonden. Indien het bloed van stieren en bokken, en de as van de jonge koe, besprengende de onreine, haar heiligt tot de reinigheid van het vlees; hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw consciëntie reinigen van dode werken, om de levende God te dienen. U praat over een vagevuur, wel **hier is het vagevuur, het echte vagevuur, de Fontein** die geopend is voor het huis van David om zich in te wassen. *En ik bid u, let erop; het is niet alleen tot rechtvaardigmaking, maar door het geloof toe-ge-eigend zijnde, is het alsoo ook krachtig tot heiligmaking.* Het is niet alleen tot verzoening van zonden, zodat ze niet ten laste gelegd worden, maar ook om uw consciëntie te reinigen van dode werken om de levende God te dienen.

O dan, zo lief als u uw zielen zijn, gelooft! En werpt uzelf op Christus, om de zaligheid en om de vergeving van uw zonden. En ziet u Hem niet bloeden aan het kruis? Hoort u Hem niet Zichzelven aan u genadig aanbieden om in Zijn bloedige wonden uw zielen te ontvangen die van zonden vermoeid zijn? Wat zou u dan anders doen als uzelf met alle geestelijke kracht die u hebt (tenminste met oneindig zuchten, en hartelijke begeerten) werpen in de boezem van uw Zaligmaker? Zegt het bij uzelf: De Fontein is geopend, en hier wil ik gedurig baden. Komt er leven of dood, komt er hel of hemel, komt er wat komen kan, hier wil ik alitjd blijven rusten. Ja indien u verloren moet gaan, zegt dan tot God en de mens, de engelen en de duivelen, dat zij u uit de handen van Christus zullen rukken, en u van tussen de armen van uw gezegende bloedende Verlosser, en uw zielzuiverende Heiland scheuren. Indien u zo gelooft, dan behoeft u niet te slapen om uw zonden, maar u zult met troost henen gaan naar de eeuwige gelukzaligheid. Het bloed van Christus zal zonder twijfel de weg voor u ten hemel banen. Ja, zegt de apostel, *"door het bloed van Jezus hebben wij vrijmoedigheid om in te gaan in het Heiligdom, op een verse en levende weg, welke Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees."* Dit is de gezegende vrucht van dit bloed, en de Heere wil het aan ons bekrachtigen, om ons te brengen in de hemel, te weten om Zijnentwil, die door Zichzelven teweeg gebracht heeft de reinigmaking onzer zonden.

Onze zonden zijn onze Zaligmaker toegerekend, en hierom zegt de profeet, heeft Hij veler zonden gedragen. Hetwelk de apostel toestemt, dat Hij zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft. Wat een last lag er dan op Zijn schouders, toen al onze zonden, de zonden van de gehele wereld op Hem geladen waren De zonden van één mens zijn genoeg om hem in de hel te doen verzinken, en had onze Zaligmaker niet tussenbeiden gekomen, een iegelijk van ons had door een jammerlijke ervaring geweten hoe zwaar de zonde zou geweest zijn op de ziel van ieder mens. Maar, o wij gelukkigen, de strik is gebroken, en wij zijn verlost! Om de kracht der zonde te overkomen, zo heeft Christus dezelve gereinigd en afgewassen. En dit is de zaak waar onze Zaligmaker voor geleden heeft. Hij heeft door Zichzelven de reinigmaking teweeg gebracht. Ja, wij hebben het lijden in Hem veroorzaakt, waarom God op ons vertoornt was. O walgelijke zonde, afschuwelijker voor Gods oog dan het allervuilste schepsel in de ogen van de mens! Hij mag het niet toelaten, en kon Zijn eigen uitverkorenen om dezelve niet zaligen, dan door Zijn eigen Zoon

te doden. Bedenk dan wat een ziekte de zonde is, daar niets dan het bloed van de Zone Gods dezelve kon genezen. Bedenk dan wat een vergif de zonde is, daar niets dan een geestelijk medicijn, gemaakt van het allerbeste bloed dat de wereld ooit had, dezelve kon genezen. Wij behoeven de natuur van dezelve niet te overwegen, maar slechts te bedenken hoe hatelijk dat ze voor God was, en hoe schadelijk voor Zijn Zoon, en hoe verdoemelijk voor de mensen.

En was het zonde die Hij reinigde? Dit zal ons dan leren hoe hatelijk de zonden zijn, die Hem tot deze reiniging brachten. Iedere zonde is een angel, een doorn, een speer, en iedere zondaar een Jood, een Judas, een Pilatus. Hoe wij het ook op anderen zoeken te schuiven. Wijzelf worden nochtans de voornaamste bevonden in deze daad. U weet immers dat het eigenlijk de beul niet is die de mens om het leven brengt. Alleen de zonde is de moordenaar. Ja onze zonden zijn de enige kruisigers van de Heere der heerlijkheid. Ja (zo het u gelieft mij te horen) ik wil nog meer zeggen. Onze zonden hebben Hem niet alleen gekruisigd, maar wij kruisigen Hem wederom! En hoever gaan wij hierin de wreedheid van de Joden te boven? Toen was Zijn lichaam lijdelijk en sterfelijk, maar nu is het verheerlijkt en onsterfelijk. Zij wisten niet wat zij deden. *"Want indien zij gekend hadden, zo zouden zij de Heere der Heerlijkheid niet gekruist hebben."* Maar wij weten wel genoeg wat wij doen, en ook zeggen. Zij begroeven Christus in de aarde, en ten derde dage is Hij wederom opgestaan van de doden. Maar wij begraven Hem door de zonde in zo'n vergetelheid dat Hij niet eens in drie dagen, of zelfs niet in drie weken opstaat, of in onze harten schijnt. O schande der christenen, om zo'n grote barmhartigheid te vergeten! O zonde van alle schaamte ontbloot, om wederom de Zone Gods te kruisigen! Denk erom geliefden, de zonde is de dood van Christus, en zou u Hem dan niet willen haten die uw Broeder, uw Vader, uw Meester, uw Koning, uw God, om het leven brengt? Wacht u dan! O wacht u voor de zonde die dit alles met één slag uitvoert! En zo u tot de zonde verzocht wordt, beelt u dan in dat u Christus tot u ziet genaken met de linnen doeken omwonden, en met een zweetdoek om het hoofd gewonden, en u naropende: Wacht u, ziet toe wat gij doet. Eenmaal hebben uw zonden Mij schandelijk vermoord, doch aangezien Mijn wonden nu weer genezen zijn, wilt ze dan niet met de vermenigvuldiging van uw zonden openkrabben. Heb medelijden, heb medelijden met uw Zaligmaker. Behoudt mij uw Heiland. Eenmaal ben Ik gestorven, en had die ene dood niet genoeg geweest, Ik zou duizend doden meer gestorven hebben, om uw zielen te behouden. Waarom zondigt u dan opnieuw om Mijn lijden te vernieuwen. O mijn Heiland, wie zal niet nalaten te zondigen, die slechts Uw stem hoort in de hoven? *"Ziet de metgezellen merken op Uw stem, doet ze Mij horen."* Ik ben het die gezondigd heb, en is dit de vrucht daarvan, laat mij dan liever van de wilde beesten verscheurd worden, van de wormen verslonden worden, geweldig geradbraakt worden, dan willens en wetens één zonde te bedrijven.

De nuttigheid hiervan is vol vertroosting. Indien nu enig zondaar aankomen wil met een waar berouw, hartelijk dorstende naar Jezus Christus, en een ongeveinsd voornemen om Zijn juk op zich te nemen. Daar is geen getal of zwaarte van zonde die hem van Gods genadestoel kan afweren. O dan, hoe zwaar zondigen diegenen, die Christus zoals nu in het algemeen aangeboden, weigeren aan te nemen?

Wat een oneindige schrik, en rusteloze smart zal deze overdenking het hart van de mens aan stukken scheuren, en knagen aan zijn geweten, als hij er in de hel over komt na te denken, dat hij om één zonde de hemel verloren heeft. En dat hij in ieder predikatie, de Zone Gods om één enkele aanneming voor zijn Man had mogen hebben, en met Hem eeuwig geleefd hebben in een onuitsprekelijke gelukzaligheid. Nochtans zo'n grote zaligheid verwaarlozende, nu liggen moet in de onuitblusselijke vlammen, zonder enige verlichting en zonder einde. Gewisselijk, het is de grootste eer die men bedenken kan dat de Zone Gods aan zondige zielen zou verzoeken om haar man te zijn, en zo is het nochtans. Hij staat aan de deur en Hij klopt. Zo gij Hem wilt inlaten. Hij zal Zichzelf en de hemel in uw harten inbrengen. Wij zijn gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade, wij bidden van Christus wege, laat u met God verzoenen. Wij zijn gezanten van Christus, opdat ik zo spreek om u te bewegen en voor Hem te gewinnen.

Nu wat kunt u voor uzelf zeggen? Dat u buiten staat? Waarom komt u niet binnen? Indien de satan u zijn verlov wilde geven om eerlijk, en met duidelijke woorden te spreken, de één zou zeggen: Ik wil liever verdoemt zijn dan mijn dronkenschap verlaten. Een ander: Ik heb de wereld liever dan Jezus Christus. Een derde: Ik wil mijn gemakkelijke en profijtelijke woekerij niet los laten om de verborgen schat in de akker en zo nog veel meer. U moet alleen noodzakelijk bekennen dat u hierdoor uzelf het eeuwige leven

onwaardig acht, en dat u moedwillige en bloedige moordenaars bent van uw eigen zielen. Ja, en zo u zonder berouw voort gaat, kan u die helse knaging aan uw consciëntie verwachten. Want deze ene zonde van Christus te weigeren, moet misschien even zwaar wegen met al de overige verenigde verschrikkingen. O dan, spoedt u uit de de zonde en kom, komt tot Christus! die u zo vrijwillig en rijkelijk wordt aangeboden! Hoort eens hoe Hij roept: Komt tot Mij alle zondaren! Ziet Mijn armen zijn uitgestrekt, Mijn hart staat open. O hoe graag zou ik u willen ontvangen, indien u tot Mij wildet komen. Hier is voorwaar een algemene nodiging aan alle mensen, aan alle zondaren, van alle standen, van allerlei soorten, en van alle condities. Wie u ook bent. Hij houdt voor u open huis. Komt en zijt welkom! Amen.